

۱۱۳ - اخلاص در ایمان و عمل و احتراز از ریا¹

و نیز در کلمات مکنونه است **قوله الاعلی**: ای پسران آدم کلمه طیبه و اعمال طاهره مقدسه بسماء عزّ احدیه صعود نماید جهد کنید تا اعمال از غبار ریا و کدورت نفس و هوی پاک شود و بساحت عزّ قبول در آید چه که عنقریب صرّافان وجود در پیشگاه حضور معبود جز تقوای خالص نپذیرند و غیر عمل پاک قبول ننمایند این است آفتاب حکمت و معانی که از افق فم مشیّت ربّانی اشراق فرمود طوبی للمقبلین .

و در کتاب اقدس است **قوله جلّ و علا**: لا تجعلوا الاعمالَ شَرَكَ الْأَمَالِ و لا تحرموا انفسكم عن هذا المآلِ الذی کان امل المقربین فی ازل الازال ... لیس لاحدٍ اَنْ یحرک لسانه امام الناس اذ یمشی فی الطریق و الاسواق بل ینبغی لمن اراد الذکر اَنْ یدکر فی مقام بُنی لذكر الله او فی بیته هذا اقرب بالخلوص و التقوی كذلك اشرق الحکم من افق البیان طوبی للعاملین .

و در لوحی است **قوله جلّ و عزّ**: امروز هر کلمه که لله بآن تکلم شود و یا عملی لوجه الله ظاهر گردد هر یک بمثابة شمس است ما بین اعمال عالم و لدى العرش از سید اعمال محسوب و از قلم اعلی مسطور .

و در رساله مدنیّه از حضرت عبدالهّاء است **قوله الجلیل**: اسّ اساس دیانت خلوص است یعنی شخص متدین باید که از جمیع اعراض شخصیّه خود گذشته بایّ وجه کان در خیریت جمهور بکوشد و ممکن نیست که نفوسی از منافع ذاتیّه خود چشم پوشند و خیر خود را فدای خیر عموم نمایند الاّ به تدین حقیقی چه که در طینت انسانیّه محبت ذاتیّه خود مخمّر ز ممکن نیست بدون امیدواری اجر جزیل و ثواب جمیل از فوائد موقّنه جسمانیّه خود بگذرد و لکن شخص موقن بالله و مؤمن به آیات او چون موعود و متیقن مثنویات کلیّه اخرویّه است و جمیع نعم دنیویّه در مقابل عزّت و سعادت درجات اخرویّه کان لم یکن انگاشته گردد لهذا راحت و منافع خود را ابتغاءً لوجه الله ترک نموده در نفع عموم دل و جان را رایگان مبدول دارد .

¹ در قرآن کریم است قوله تعالی . ان تُبَدوا الصّدقات فتعما هی و ان تخفوها و تؤتوها الفقراء فهو خیر لکم . و در حدیث است : صدقه السرّ تطفی غضب الرب کخا یطفیء الماء النّار و تدفع الخطیئة و تدفع سبعین باباً من البلاء و عن ابی عبد الله عن آبائه ان رسول الله سنل فیم النّجاة قال النّجاة ان لا تخادعوا الله فیخدکم فاته من یخادع فیخدعه فقیل له کیف یخادع الله قال یعرف ما امر الله ثم یرید به غیره فاتقوا الرّیاء فانه شرک بالله ان الرّائی یدعی یوم القیمة باربعة اسماء یا کافریا فاجریا غادر یا خاسر حیط عملک و بطل اجر و لاخلق لک الیوم فالتمس اجرک ممّن کنت تعمل له .

